

звертається до відповідача з письмовою претензією.

Література

1) Гончар І. В. Претензійно-позовна робота органів державної податкової служби України: навч. посібник / І. В. Гончар, В. Т. Капріца, Г. М. Самілик. – Ірпінь: Академія ДПС України, 2002. – 93 с.

2) Долгополов А. М. Організація юридичної служби на підприємствах: конспект лекцій / А. М. Долгополов. – К.: МАУП, 2000. – 72 с.

3. Олійник О. Б. Документування господарсько-договірної та господарсько-претензійної діяльності: навч. посіб. / О. Б. Олійник. – К.: Алерта, 2006. – 140 с.

УДК 371.3:34/ 346.1(043.2)

Масло Н. М., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ЮРИСТІВ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА

Сучасна вища юридична освіта в Україні набуває нового змісту і змінюється відповідно до розвитку правових знань та з урахуванням нових суспільних потреб. Від сучасного юриста у сфері господарського права вимагається стратегічне мислення, фінансова освіченість, розуміння того, як влаштовані бізнес-процеси, що таке маркетинг, бізнес-стратегії. У зв'язку розвитком правової культури висококваліфікованого фахівця «поглиблюється науково-теоретичний рівень професійної підготовки правника та водночас посилюється її практичне спрямування». Українська держава сьогодні потребує професійних спеціалістів на всіх напрямках економічного розвитку та державного будівництва.

Побудова освітнього процесу у юристів не змінювалась вже десятиліттями: майбутні юристи у сфері господарського права повинні сумлінно вчити теорію і знати добре норми права. Але раніше юрист — це спеціаліст середньої ланки, який обслуговував підприємство, в якому чи з яким працював. Зараз же функція юриста докорінно змінилася. В сучасному світі юрист на підприємстві — це топ-менеджер, працівник, який входить до складу ради директорів і впливає на розвиток компанії безпосередньо.

Правова освіта є складовою частиною системи освіти і має на меті формування високого рівня правової культури та правосвідомості особи, її ціннісних орієнтирів та активної позиції як члена громадянського суспільства [1].

Перехід економіки України до розвинених ринкових відносин багато в

чому залежить від правового забезпечення ринкових реформ, від створення належних умов функціонування суб'єктів господарської діяльності, від суворого додержання останніми вимог чинного законодавства.

Важливою складовою реформування системи правничої освіти є значне підвищення ролі юридичної громадськості в оцінці професійної підготовки майбутніх та працюючих юристів. Мається на увазі запровадження складання спеціальних професійних іспитів кандидатами на заміщення певних посад як у державних, так і недержавних юридичних установах, включаючи приватні. Тільки оцінка фахового рівня з боку компетентного журі юристів-професіоналів має надавати остаточне право на професійну правничу діяльність. Саме так відбувається в більшості розвинених країн світу [3, с. 189].

Так, будь-який «бізнес-компонент» в сучасній юридичній вищій освіті в Україні відсутній. Молоді фахівці, в основному, взагалі не розуміють що таке бізнес-процес, які вони бувають, їх особливості і тактику та стратегію поведінки в кожному з них. Наймаючи фахівця, власник компанії не чекає від нього відповіді що щось є неможливим, тому що воно не прописано в законодавстві або відсутнє в теорії юридичної науки. Власнику потрібне рішення — відповідь на питання, як правильно з точки зору законодавства і практики влаштувати той чи інший бізнес-процес з мінімальними втратами для компанії і з обов'язковим досягненням цілі. І завдання юриста — дати грамотну відповідь своєму клієнту.

Виправлення ситуації О. Костенко вбачає в запровадженні нової концепції правового виховання людей – формування у них правової культури, для якої властива узгодженість волі та свідомості з природними законами суспільного життя. Розв'язання цього завдання потребує посилення виховної ролі правової освіти, спрямованої на формування високого рівня правової культури суспільства загалом і кожного її члена зокрема. Суттєвого значення набуває правове виховання студентів як тієї частини молоді, яка стоїть на порозі дорослого життя, де потрібно самостійно нести відповідальність за власні рішення та дії. Студент, майбутній фахівець, уже у вищому навчальному закладі має бути зорієнтований (поряд з одержанням професійних знань і практичних навичок) на становлення правового мислення [2].

Отже, правове виховання студентів повинно організовуватися на високому рівні і стати продовженням виховання, котре розпочинається ще у сім'ях, дошкільних закладах, школах. Це передусім має забезпечити правомірну поведінку в конкретних ситуаціях, у яких вони з великою ймовірністю можуть опинитись у майбутньому, і сприяти подоланню труднощів. Практичні навички, які студенти мають отримати вивчаючи сферу господарського права: вміння опитувати клієнта; надання юридично обґрунтованої консультації; розслідування фактів справи; юридична

етика; вивчення та аналіз нормативної бази й літератури; вміння правильно спілкуватися як в усній, так і в письмовій формі; вміння виступати в суді і правильно вести документацію; вміння вести переговори з органами державної влади. Поширеним прийомом інтерактивних занять виступає рольова юридична гра (імітація, ділова гра, моделювання), яка пропонує усім учасникам «зіграти» іншу людину або «розіграти» певну проблемну ситуацію.

Література

1. Про Національну програму правової освіти населення: Указ Президента України // Офіційний вісник України. – 2001. – № 43. – С. 36. – Ст. 1921. – Х.: ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2013. – С. 189-193.

2. Костенко О. Юридична освіта і правове виховання як засоби забезпечення правопорядку (щодо юридичної освіти і правового виховання «соціально-натуралістського» типу) [Електронний ресурс] / Ю. Костенко // Право України. – 2011. – № 8. – Режим доступу: <http://www.info-prensa.com/magazine-2.html>.

3. Луппа В.А. Інноваційні методи підготовки юристів у ВНЗ / В.А. Луппа // Проблеми сучасної освіти: зб. наук.-метод. пр. – Вип. 4 / укл. Ю.В. Холін, Т.О. Маркова.

УДК 347.823.2(477)(043.2)

Нагорний В. Ю., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Беззубов Д.О., д.ю.н., доцент

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ В УКРАЇНІ

Сучасний товарний ринок являє собою складну систему відносин, функціонування та обслуговування якої здійснюється за допомогою участі широкого спектру організацій, інституцій, тощо — складових, які становлять собою його інфраструктуру. Це достатньо широкий перелік учасників, серед яких торговельно-організаційні, матеріально-технічні, фінансово-кредитні, кадрово-кваліфікаційні, консультаційно-аудиторські, транспортно-експедиційні та інші елементи, які у своїй сукупній дії забезпечують протікання процесів виробництва та купівлі-продажу товарів й фінансово-матеріального обігу на ринку.

Проблеми інфраструктури товарного ринку розглядаються досить активно сучасними науковцями, серед яких Белявцев М.І., Біленький П.Ю., Прокопенко О.В., Райко Д.В., Сорока І.В., Ястремська О.М. та інші. Але потребують подальшого дослідження проблеми сучасної інфраструктури товарного ринку.